

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gülay Bollacke

Strona pozwana: K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom krajowym lub praktyce krajowej, zgodnie z którą prawo do minimalnego okresu corocznego płatnego urlopu wygasa w przypadku śmierci pracownika w całości, co obejmuje obok niewykonanego roszczenia o zwolnienie z obowiązku pracy także roszczenie o zapłatę ekwiwalentu za urlop?
- 2) Czy art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/88/WE należy interpretować w ten sposób, że prawo do ekwiwalentu pieniężnego za minimalny okres corocznego płatnego urlopu w przypadku rozwiązania stosunku pracy jest tak związane z osobą pracownika, iż prawo to przysługuje wyłącznie jemu, aby mógł także w późniejszym okresie urzeczywistnić cele wypoczynku i rekreacji związane z zapewnieniem płatnego corocznego urlopu?
- 3) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE należy interpretować w ten sposób, że pracodawca jest zobowiązany z uwagi na ochronę zdrowia i bezpieczeństwa pracowników w związku z organizacją czasu pracy do rzeczywistego udzielenia pracownikowi urlopu do końca roku kalendarzowego lub najpóźniej do upływu istotnego dla danego stosunku pracy okresu do wykorzystania zaległego urlopu, niezależnie od tego, czy pracownik wystąpił z wnioskiem o urlop?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Lisboa (Portugalia) w dniu 18 marca 2013 r. — Cruz & Companhia L^{da} przeciwko IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP i in.

(Sprawa C-128/13)

(2013/C 171/21)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação de Lisboa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cruz & Companhia L^{da}

Strona pozwana: IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP i in.

Pytania prejudycjalne

Zwrócono się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z wnioskiem prejudycjalnym dotyczącym wykładni art. 4 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r.⁽¹⁾ i art. 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r.⁽²⁾ w odniesieniu do „zwolnienia” gwarancji ustanowionej w ramach art. 22 ust. 1 pierwszego z rzeczonych rozporządzeń w świetle przedstawionych rozważań.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 351 z 14.12.1987, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń produktów odniesieniu do produktów rolnych (Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 18 marca 2013 r. — Kamino International Logistics BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-129/13)

(2013/C 171/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Kamino International Logistics BV

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wynikająca z prawa europejskiego zasada poszanowania przez administrację prawa do obrony nadaje się do bezpośredniego stosowania przez sąd krajowy?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:
 - a) Czy wynikająca z prawa europejskiego zasadę poszanowania prawa do obrony przez administrację należy zatem interpretować w ten sposób, że zasada ta zostaje naruszona, gdy adresat planowanej decyzji co prawda nie został wysłuchany zanim administracja zastosuje wobec niego środek wiążący się z niekorzystnymi dla niego skutkami, lecz uzyskał taką możliwość w następującym później postępowaniu administracyjnym (w przedmiocie odwołania), które poprzedza wytoczenie skargi do sądu krajowego?

- b) Czy skutki prawne naruszenia wynikającej z prawa europejskiego zasady poszanowania prawa do obrony przez administrację są określane przez prawo krajowe?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie 2b) odpowiedzi przeczącej: Jakie okoliczności sąd krajowy może wziąć pod uwagę określając skutki prawne i czy może w szczególności wziąć pod uwagę kwestię, czy można przyjąć, że gdyby nie zaistniało naruszenie przez administrację wynikającej z prawa europejskiego zasady poszanowania prawa do obrony to postępowanie przebiegłoby inaczej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 18 marca 2013 r. — Datema Hellman Worldwide Logistics BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-130/13)

(2013/C 171/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Datema Hellman Worldwide Logistics BV

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wynikająca z prawa europejskiego zasada poszanowania przez administrację prawa do obrony nadaje się do bezpośredniego stosowania przez sąd krajowy?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:
 - a) Czy wynikającą z prawa europejskiego zasadę poszanowania prawa do obrony przez administrację należy zatem interpretować w ten sposób, że zasada ta zostaje naruszona, gdy adresat planowanej decyzji co prawda nie został wysłuchany zanim administracja zastosuje wobec niego środek wiążący się z niekorzystnymi dla niego skutkami, lecz uzyskał taką możliwość w następującym później postępowaniu administracyjnym (w przedmiocie odwołania), które poprzedza wytoczenie skargi do sądu krajowego?
 - b) Czy skutki prawne naruszenia wynikającej z prawa europejskiego zasady poszanowania prawa do obrony przez administrację są określane przez prawo krajowe?

- 3) W przypadku udzielenia na pytanie 2b) odpowiedzi przeczącej: Jakie okoliczności sąd krajowy może wziąć pod uwagę określając skutki prawne i czy może w szczególności wziąć pod uwagę, że gdyby nie zaistniało naruszenie przez administrację wynikającej z prawa europejskiego zasady poszanowania prawa do obrony to postępowanie przebiegłoby inaczej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 18 marca 2013 r. — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Schoenimport „Italmoda” Mariano Previti

(Sprawa C-131/13)

(2013/C 171/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Staatssecretaris van Financiën

Druga strona postępowania: Schoenimport „Italmoda” Mariano Previti

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy na podstawie prawa Unii Europejskiej krajowe organy i sądy muszą odmówić zastosowania zwolnienia z podatku VAT dostawy wewnątrzspółnotowej i prawa do odliczenia podatku VAT w związku z kupnem towarów, które po dokonaniu zakupu zostały wysłane do innego państwa członkowskiego, bądź też wynikającego z zastosowania art. 28b część A ust. 2 drugie półzdanie szóstej dyrektywy VAT⁽¹⁾ zwrotu podatku VAT, gdy na podstawie obiektywnie stwierdzonych okoliczności w odniesieniu do tych towarów miało miejsce oszustwo dotyczące podatku VAT i podatnik wiedział albo powinien był wiedzieć, że w nim uczestniczył, a prawo krajowe nie przewiduje w tych okolicznościach odmowy zwolnienia, odliczenia, ani zwrotu podatku VAT?
- 2) W przypadku udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi twierdzącej: czy wspomnianych: zwolnienia, odliczenia i zwrotu podatku VAT należy odmówić również wtedy, gdy uchylenie się od podatku VAT miało miejsce w innym państwie członkowskim (aniżeli państwo członkowskie rozpoczęcia przesyłki lub transportu towarów) i podatnik był świadomy istnienia oszustwa dotyczącego podatku VAT albo powinien był być świadomy tego faktu, podczas gdy podatnik spełnił w państwie członkowskim rozpoczęcia przesyłki lub transportu towarów wszystkie (formalne) przesłanki określone w krajowych przepisach prawnych w związku ze zwolnieniem, odliczeniem i zwrotem podatku VAT i zawsze udostępniał organom podatkowym tego państwa wszystkich wymaganych informacji dotyczących towarów, wysyłki i odbiorców oraz towarów w państwie członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu towarów?